

SZOLNOK-DOBOKA

Megjelen minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő:

Hirdetési árak: egész oldal 48 K.

Hivatalos hirdetések garmondsora 30 fillér.

Előfizetési ár: egész évre 10 K.

Néptanítóknak, lelkészeknek és körjegyzőknek 8 kor.

Szerkesztőség a Sörház-utczában I. sz. a. az emeleten van.

Szerkesztőségi óra minden hétköznapon d. u. 2—3.

Dr. Br. HORVÁTH EMIL.

A tagosítás.

Dés, augusztus 1-én.

A civilizáció története tanít meg rá, hogy a mióta világ ez a világ, minden újításnak, lett légyen az a legalkalmasabb is, temérdek ellenállást kellett legyőznie és nem ritkán elkeseredett élet-halál harcot végig vinnie, a míg a köztudat azt elfogadta. Szakasztott ilyen módon volnánk a tagosítással is. Mert hiszen azt ma józanésszel vitatni senki nem tudja, hogy a fejlettebb mezőgazdasági kultúra követelményei szerint teljes lehetetlenség sikeresen munkálkodnia annak a birtokosnak, kinek a maga csekély 5—25 hold földje csaknem ugyanannyi felé 1—2—3 holdas parcellákban gyakran ugyanennyi minőségben van szétszórva.

És mégis a tagosítások egyetlen államban sem mennek végbe bizonyos szelid nyomás nélkül. Jó szerencse, ha a felindult nép, mely a maga csökönyös konzervativizmusában, elvi ellensége minden újításnak és azt a lehető legnagyobb bizalmatlansággal fogadja —: kapára, kaszára nem kap a kiszálló komisszió ellen, a mint ez utóbb is Alsóidecsen, Csikszentimrén stb. oly véres, fanatikus jeleneteket okozott. Hogy azonban igazságosak legyünk, nem hagyhatjuk ki azon okok közül, melyek a népben a tagosítás és az erdőarányosítás iránt ma élő ellen-szenvet felkeltették: a mai tagosítási eljárás nem épen ideális voltát s ami legközelebbi ok: drágaságát sem.

Szerény nézetünk szerint a mai eljárás fő hibája az, hogy *hosszadalmas, drága és merev*. S mindhárom hibájának kutfejtéjében abban találjuk, hogy az egész tagosítás: a bíróságok hatáskörébe van utalva. A gyakorlati politika legnehezebb kérdéseit épen az állam főszervei hatáskörének elhatárolása, mondhatjuk koordinatója képezi. És nem lehet kétséges, hogy mint magának a politikának, azonképen egyes kérdéseinek a megítélésénél sem szabad eltérnünk a relatív megítéléstől s csak a czélszerűség, ez utilitas nézőpontjából adhatunk helyes feleletet azokra.

Sajátosan a tagosítás kérdésénél csak arra a kérdésre kell megfelnünk, ha vajjon

a közigazgatási eljárás több garanciát rejt-e magában a tagosítás gyors, olcsó és a tényleges conjunkturális állapotoknak legmegfelelőbb keresztülvitelére? S a tagosítás kérdése elvileg meg van oldva.

Nos hát, úgy találjuk — hogy mind a három tekintetben a közigazgatási eljárás a siker több reményével kecsegtet, mint a mai bírósági. Azt fejtegetnünk nem szükséges, hogy az ügyekkel rettenetesen tulzsufolt bíróságok ma a kellő munkaerőt nem fordíthatják a birtokügyek rendezésére, sem pedig azt, hogy a bírói eljárás épen, mert a törvény a legtöbb garanciát benne adja, minden lépést aktahalmazokkal igazolva, nem ritkán fölösleges vargabetiikkel telt és a jurisdikció ünnepélyességével legnyitgözött. De bővebb kifejtés tárgyát kell képeznie annak a kérdésnek, ha vajjon kárpótól-e a közigazgatási uton kétségtelenül elérhető ama nagy vívmány, hogy tudniillik az eljárás merevségét áttörné a tényleges conjunkturális viszonyoknak teljes méltánylása és tekintetbevétele, — ha kárpótól-e azért a minden tekintetben nagyobb garanciáért, melyet a bizottságok instanciális szervezetük révén eleve nyújtanak?

Azt hisszük igen. Feltéve, hogy az állami közigazgatás közegei viszik azt keresztül. Ebben az eljáró közeg fegyelmi és vagyoni felelőssége, a kellő ellenőrző és nagyon módjával apellációnális fórumok beállítása mindenesetre megadná azt a mértékét a biztonságnak, mely az ilyen teljesen nyilvánosan, tehát köztudat és vélemény ellenőrzése mellett lefolyó eljárásnál a legminuciózusabb igényeket is kielégítheti.

De viszont az érem másik oldalán ott áll az a rendkívüli eredmény, mely talán az egész tagosítás Achilles-sarka: hogy nem a merev, formalisztikus jogi axiómák szerint, a legtöbbször aktaszerű és a való élet-től vajmi távol álló tényállás alapján, a helyi gazdasági viszonyoknak az egyáltalán nem szakember-bíró részéről vagy egyáltalán nem, vagy pedig csak oly mértékben való tekintetbevétele, melyet kötött s általánosságban kimért hatásköre megenged — történik a birtokelosztás, hanem alkalmaz-

kodva a tényleges speciális helyi viszonyokhoz, melyekhez külön-külön méri az eljárást és a mértéket, melyre az adminisztratív hatóságok — egyéni belátásuk igénybe vehetése által kibővített tágabb mandátumuk révén — már a törvények szerint is jogosítvák. S mivel az egész tagosítás sikere és megfelelő volta épen a helyi viszonyok, érdekek és állapotoknak a törvény kitüzte általános czéllal (hogy t. i. a birtok-állapotok világosak és határozottak legyenek) való összhangba hozatalától függ, meg vagyunk győződve, hogy ennek a megoldásával dől el mezőgazdaságunk és vele nemzeti birtokosságunk sorsa.

h.

HIREK.

— Személyi hír. Br. Jósika Sámuel vbtt., vármegyénk illusztris nagybirtokosa betegségéből felgyógyulva, utókurára a csehországi Karlsbad fürdőre utazott, honnan nejével együtt e hó végén térnek vissza szurduki kastélyukba.

— Búcsu P. Kozma Dömétől. A dési szent-ferenczrendi társház távozó volt főnökétől P. Kozma Dömétől impozáns módon vett búcsút Dés város közönsége. Augusztus hó 2-án P. Kozma Döme tisztelői és barátai a Hungaria szálló éttermében búcsuebédet rendeztek, melyre az ősz záradfőnököt küldöttség hívta meg. Jelen voltak Voith Gergely főgondnokon kívül gr. Kornis Viktor, Bándy György alispán, Placsiutár Ödön főjegyző, Szilágyi Albert polgármester, Sártha Angellusz új házfőnök, Vékony Ferencz ev. ref. főgondnok, Vásárhelyi Boldizsár ev. ref. lelkész, Sztancsek Zoltán kir. tanfelügyelő, Govrik Ferencz, Kühbacher Ferencz, Gaál István bankigazgatók, Gajzágó László, Hye Jenő, vm. aljegyzők, Svájczér István, Keceli László árvaszéki ülnökök, Láng Gyula honvédszázados, Gr. Wass György és Br. Horváth Emil lapszerkesztők, Budai Elek, Kádár József, Kőrösy György igazgatók, Fényes Sándor czégvezető, Wolff Bogdán gyógyszerész, Gálócsi Samu kereskedő, Gábre János és még többen.

A menu következő volt: Szárnyas ragout leves. Belszín, körözve. Liba és kacsa-sült salátával. Gyümölcs, sajt. Fekete kávé. Küküllőmenti bor. Csombordi muskotály. Savanyú víz.

TÁRCZA.

Régi szerelem.

Irta: Guy de Maupassant.

Tea ideje volt, mielőtt még lámpát gyújtottak volna. A villa ott állott a tenger felett s a lemenő nap rózsásra festette útját az égen. Jobbfelől a messzeségben a hegyek csipkés széle bele-vágódott az ég halványuló bitorába.

A szerelemről beszéltek, erről a régi témáról. Az alkonyat édes melankóliája lehalkította a szavakat, gyöngédséggel töltötte meg a szíveket és ez a szó „szerelem“, a mely majd valami erős férfihangon, majd valamelyik asszony behízog hangján édes csengéssel ismétlődött meg, beárasztotta a kis szalont.

— Szerethet-e több éven át az ember?

— Igen! — mondta valaki.

— Nem! — mondták mások.

Eseteket említettek fel, példákat idéztek és mindannyian, férfiak és nők, tele nyüzsgő emlékekkel, amelyeket nem sorolhattak fel, elfogódottan beszéltek erről a banális vagy magasztos dologról, két léleknek édes, titokzatos akkordjáról. Akkor valaki, a kinek a szeme a messzeségbe kémlelt, hirtelen megszólalt:

— Ah nézzük csak . . . mi az?

A tengeren a látóhatár legszélén valami szürke, óriási massa emelkedett ki. Az asszonyok felállottak és úgy néztek a messzeségbe. Valaki megszólalt:

— Az Korzika! Vagy kétszer háromszor évenként meg lehet látni, ha a levegő rendkívül átlátszó és ha a ködök és párák, a melyek a messze-séget rendesen elfátyolozzák, széteszlanak.

És mindenki meg volt lepelve, meghökkent, szinte megdöbbsent annak a világnak az erőszakos megjelenésén, amely mint valami fantom merült fel a tengerből.

Akkor egy öreg ur, aki semmit sem szolt még, ezt mondta:

— Azon a szigeten, amely előttünk így felbukkant, mintha csak meg akarna felelni arra, a miről beszélgettünk, a tartós szerelemnek, a hi-hetetlenül boldog szerelemnek egy esetét figyelhettem meg. Elmondom önöknek ezt a csodálatos visszaemlékezésemet.

Öt évvel ezelőtt beutaztam Korzikát. Ez a vad sziget kevésbé ismeretes előttünk, messzebb fekszik, mint Amerika, noha olykor-olykor mint például ma, a francia partokról is meg lehet látni. Képzeljenek el maguknak világot az ő őállapotában. Hegyek szakadékoktól elválasztva, amelyekben folyók tajtékzanak; sehol egyetlen síkság, csak óriási sziklatömbök gránitból és hatalmas földhalmok, amelyeket hatalmas gesztenyeerdők borítanak. Szűzies, miveletlen, elhagyatott terület, amelyben csak itt-ott akad egy-egy falu. Semmiféle kultúra, ipar vagy művészet, különösen meghatja az embert ebben a kemény, elragadó világban az örökölt közömbösség ama csábító formákkal szemben, amelyeket művészetnek neveznek.

Egy hónap óta kalandoztam már ezen a pompás szigeten és úgy éreztem, mintha a világ végére értem volna. Semmiféle fogadó vagy korcsma az

utakon. Öszvéren járva eljut az ember a tanyákhoz, amelyek odatapadnak a hegyoldalhoz és szinte lebegnek a szakadékok felett, amelyekből esténként szakadatlan moraj hangzik fel, valami folyónak a mély, tompa hangja. Kopogtatunk ezeknek a házaknak az ajtaján. Éjjeli szállást, élelmet kérünk másnapig. És odaülünk az egyszerű asztal mellé és ott alszunk az egyszerű hajlékban, másnap pedig megszorítjuk a házigazda kezét, aki elkísér bennünket a szomszéd falu határáig.

Egy este, tizórai gyaloglás után, egy kis házikóhoz értem, amely magánosan állott egy völgy torkolatánál. A két sziklafal egészen elzárta ezt a végtelenül szomorú völgyet. A kunyhó körül néhány szőlőtő, kis kert és odébb néhány gesztenyefa: keresetforrása, vagyona ennek a szegény földnek. Az asszony, aki fogadott, öreg volt, de tisztán volt öltözve. Az ember, aki szalmaszéken ült, felállott, hogy köszöntson és leült a nélkül, hogy csak egyetlen szót is szolt volna. Élete párja magyarázta:

— Bocsánat, de süket. Nyolczvankét éves. Jól beszélt francziául. Meglepetten kérdeztem:

— Nem korzikai?

— Nem! — felelte. — De már ötven éve élünk itt.

A halálos rémület érzése fogott el arra a gondolatra, hogy emberek ötven évet töltöttek itt, távol emberi telepektől, városoktól. Egy öreg pásztor lépett be, vacsorához ültünk, amely egyetlen fogásból állott, sűrű levesből, amelybe krumplit, szalonnát és káposztát főztek bele.

A mikor a rövid lakomának vége volt, az ajtó elé ültem. A lelkem tele volt szomorúsággal a

Az első felköszöntőt Voith Gergely kir. tan., a dési róm. kath. egyházközség gondnoka mondotta. Emelkedett hangon tartott beszédében kiemelte azon érdemeket, melyeket a távozó lelkipásztor Désen töltött harmincz esztendő működése alatt szerzett s igaz melegségtől áthatott hangon kívánt neki új otthonában is boldogságot.

Utána Bándy György alispán szólalt fel s az új házfőnököt P. Sántha Angeluszt üdvözölte. Vásárhelyi Boldizsár P. Kozmát, mint a felekezeti béke egyik lelkes apostolát ünneplő s hasonló szellemben szólott Vékony Ferencz ev. ref. főgondnok is. Szilágyi Albert polgármester a város közönsége nevében bucsuzik a távozótól. Láng százados a régi honvédet. Lapunk felelős szerkesztője a legrégibb dési újságíró társat s az igaz fajmagyart köszönti P. Kozma Dömében. Wass György gróf Voith főgondnokot, P. Sántha Angelusz igen tartalmas beszédben Dész város művelt közönségét köszönti.

P. Kozma Döme hosszabb beszédben életfolyásának jelentősebb mozzanatait vázolja. Külösen Dész város társadalmi és politikai viszonyait harmincz éves ittléte alatt. Elismeréssel adózik a város közönségének s meleg, érzéstől áthatott hangon köszöni meg az ünneplést. Hazafiságra és fajmagyar érzésre buzdít. Lelkesen megénezte a társaság az ősz zárdafőt, kitől egyenkint vettek a társaság tagjai bucsut.

P. Kozma szerdán reggel kocsin utazott el új otthonába Tordára, hova őt két lelkes társra P. Veszprémi és P. Solti is elkísérték.

— **Püspöki körlevél Szt. István napról.** Az a sok, nagy nemzeti dicsőség, melynek a szt. István király alapította magyar haza egy évezreden át részese volt, az a tengernyi szenvedés, megaláztatás, pusztulás, mely a magyart mindig érte, akárhányszor az első nagy királya által letett alaptól eltért: — kiváló főpásztori körlevél megírására ihlette Erdély róm. kath. püspökét. Emlékebe idézi a most is pártoskodó, kicsiségekből országbontó ügyeket kieszelő magyaroknak az első szent király emlékét, aki naggyá, erőssé, egységessé tette a magyar birodalmat.

Szent István király közelgő ünnepére való tekintettel írta meg és adta ki Erdély püspöke legújabb körlevelét, melynek alaphangja a hűség magyar honfiai érzésből fakad és hazánk nagyjai emlékére buzdít.

Szent István első apostoli királyunknak, hazánk legnagyobb jótevőjének érdemeit méltatva, körlevelét a következőkép folytatja:

Kíváncsot volna, hogy szent István napja necsak a katolikus világ, hanem egyszersmind az egységes magyar nemzet emlékünnepe legyen, melyen vallás és nemzeti különbség nélkül egyesüljünk mindnyájan a hazafias kegyeletben és honpolgári együttérzésben.

Epp ezért hazafiai örömmel vettem tudomást azon mozgalomról, melyet az Országos Nem-

zeti Szövetség indított, s melynek kifejezett célja az, hogy szent István emléke minden év augusztus 20-án ne csak egyháziilag, hanem általánosan társadalmilag is méltassék és ünnepeltessék, mely ünnepelésben minden magyar honpolgár, tekintet nélkül vallására és nemzetiségére, örömmel teljesen részt vehessen és hogy ez a nap valódi nemzeti általános országos ünnepnappá avattassék.

Hogy pedig e szép és hazafias cél, amennyiben lehet, magam részéről is megvalósítani segítsem, a vezetésem alatt álló erdélyi püspökmegyében, mely ősrégi hagyomány szerint szintén ezen szent király egyik alkotását képezi, szent István király napjának megünneplésére nézve egyszer s mindenkorra a következőket rendelem el:

1. A megelőző estén az esti harangszó után az összes harangok egy fél órán át meghuzandók:

2. A templom tornyára, iskolára, plébániaházra és kántori s tanítói lakásokra nemzeti színű zászlók tűzendők ki s az ablakok kivilágítandók.

3. A lehető legnagyobb ünnepélyességgel, esetleg körmenettel egybekötött isteni tiszteletre a hivatalok, előjáróságok, vallásos társulatok és jótékony célú vagy iparos egyesületek is meghívandók, mely utóbbiak testületileg és saját zászlójuk alatt jelennek meg.

4. Egyben felhívom a t. lelkeskedő pap-ságot és tanítókat, hogy mindazon ünnepségeken, melyeket a megyék, városok, egyletek stb. társadalmilag rendeznek, tevékeny részt venni szíveskedjenek.

— **Csendőrpáncsnokok változása.** Simenyi József százados, a dési csendőrszárny parancsnoka, saját kérelmére hasonmóságból Nyitrára, Zselyonka József hadnagy, a dési szakasz parancsnoka a kolozsvári csendőrtanfolyamhoz oktató tiszti minőségben áthelyeztettek s a dési szárny parancsnokává Mayer József csendőrszázados, szakaszparancsnokká Boronkay István hadnagy neveztettek ki.

— **Az új zárdafőnök.** A dési szt. Ferencz-rendi társház új főnökét Désen nem ismerik. Hogy ezt az ismerkedést megkönnyítsük, itt közöljük azt a meleg cikket, a melylyel egyik legnagyobb kolozsvári lap a „Nemzeti Hírlap“ elbucszuk P. Sántha Angelustól. Az érdekes cikk ez:

P. Sántha Angelus eltávozására. Bizonyára nagy sajnálkozást kelt városszerte az a hír, hogy a kolozsvári francziskánus kolostor gárdianja, az ékesnyelvű egyházi rétor: P. Sántha Angelus — a rend kötelező törvényei szerint — a napokban megvált a kolozsvári zárdá vezetésétől s átvette a dési szt. Ferencz-rendi zárdá vezetését. P. Sántha Angelus egyike azon egyházi férfiaknak, a kik a rend törvényei értelmében két évig egy helyen tartó működésük idejét hasznos alkotásokkal, eredményes munkálkodásokkal teszik értékesé és emlékeztetéssé. P. Sántha Angelus nevéhez is a hasznos alkotások egész sorozata fűződik. A legfontosabb ezek közül az az eredményes mozgalom, melyet ő indított a Károlinai-terti ódon kolostor restaurálására; veszendőbe indult építési műemlékeinek a konzerválására.

A dolog nagy botrányt idézett elő annak idején az előkelő világban. Egy fiatal, szép és gazdag leányt, Susanne de Lermont-t, annak a huszárezrednek az egyik altisztje, amelynek az ő apja volt a parancsnoka, elcsábította. Szép legény volt, paraszt fiú, hanem ugyancsak dőlcegen festett rajta a dolmány.

A leány meglátta és megszerette. De hogy hogyan beszélt vele, hogyan értették meg egymást? Hogyan merre a leány neki bevallani a szerelmét? Ezt sohasem lehetett megtudni.

Egy napon, a mikor a legény kiszolgált az idejét, eltűnt Susanneval. Keresték őket, de nem akadtak rájuk. Sohasem hallottak felőlük és elveszettnek tekintették őket.

Igy akadtam rájuk a komor völgyben. És így szóltam:

— Igen jól emlékszem. Ön Susanne kisasszony!

Igent bólintott. Könnyek gördültek le az arcán és egy pillantással oda mutatott az öregre, aki ott ült a küszöbön és így szólt:

— Ő az.

És megértettem, hogy még mindig szereti és még mindig szeretettel nézett reá. És megkérdeztem:

— Boldog volt legalább?

Olyan hangon, amely a szívembe markolt, felelt:

— Igen, igen! Nagyon boldog. Nagyon boldoggá tett. Sohasem bántam meg semmit.

Szomorúan ámulva néztem reá, elbűvölve a szerelem hatalmától! Az a gazdag leány utánna ment egy parasztnak. Belelité magát abba az életbe, amelyben nincs varázs, nincs fényűzés,

Az ő fáradhatlan buzgóságának, odaadó lelkesedésének, kifinomult műérzésének köszönhető, hogy a kolostor renoválására az építkezések már is megindultak. Nagyarányu, országos gyűjtést szervezett, s az így befolyt összeget pótolva a kormánytól kiutalt államszegélyvel, a kolostor renoválására, egyik építési műremekének: a refektóriumnak helyreállítására és művésziessé tételére fordította. Kellemesen lepik meg a szemlélőt azok a nagy változások, melyek rövid két éves Kolozsvárt működése alatt a zárdá belsejében létesültek. Meg egy másik, fölöttébb nagyfontosságú terve is közeledik a megvalósulás felé. A szegényebb sorsú diákok, egyetemi hallgatók számára ugyanis olcsó diák-lakásokat létesített. A diák-lakások a kolostor kibővítésével annak egyik épületszárnyát foglalják el és az építkezések befejezésével szeptember vagy legkésőbb október hónapban átadhatók lesznek rendeltetésüknek. Az egészséges levegőjű, tágas szobákban valláskülönbség nélkül otthont találnak havi csekély 6—8 koronáért egyetemi hallgatók és gimnáziumi növendékek. P. Sántha Angelus távozásával egy nagy műveltségű, széles látókörű, magas intelligenciájú egyházi férfit veszített Kolozsvár társadalmi, a kit a felekezeti türelmetlenség kicsinyes szempontjai egy pillanatra sem vezettek, a kinek erős magyarsága, törhetetlen buzgalma bizonyára jelentős eredményeket fog elérni a nemzetiségektől körülárlott új állomáshelyén is, a hol főleg az iskolágyekek intenzívebb ellátása terén várnak rá feladatok. P. Sántha Angelus helyébe a kolozsvári francziskánus kolostor házfőnökévé a rendkormány Imre Márkot nevezte ki, a ki a multban huzamosabb ideig volt a zárdá vezetője s a ki elődje által kezdeményezett alkotásoknak bizonyára hű gondozója és befejezője lesz.

— **A fűrésztelep üzembehelyezése.** A Dész város határában, túl a vizen levő hatalmas fűrésztelep üres műhelyeibe úzylehet nemsokára ismét élet költözik. Az idej nagy szárazság miatt ugyanis mintegy félmillió korona értékű fa-rönk akadt meg a Szamoson Desnél s nem továbbítható az alacsony vizállás miatt. Ezeknek tengelyen leendő elszállítására igen költséges volna a fatársulat már elvben elhatározta, hogy ezen fa feldolgozására ismét üzembe helyezi a felhagyott dési telepet.

— **Kinevezés.** A m. kir. földművelésügyi miniszter Comaniciu Janos végzett erdőmérnököt a dési m. kir. állami erdőhivatalhoz ideiglenes minőségben m. kir. erdőgyakornoknak kinevezte.

— **Az ev. ref. fiúiskola táncmulatsága.** A dési ev. ref. fiúiskola segélyalapja gyarapítására augusztus hó 6-án (szombaton) Désen, az ev. ref. fiúiskola udvarán sétatangversenyvel kezdődő táncmulatságot tart. A rendezőség élén Budai Elek és Bene Ferencz rendezők, dr. Jakab Lajos b. pénztárnok és Diószeghy Lajos b. jegyző állanak. Belépti díj személyenként 1 korona 20 fillér. A mulatság kezdete este 7 órakor. A jelzett célra szánt kegyes adományok úgy előlegesen, mint utólagosan, dr. Jakab Lajos b. pénztárnok címére küldendők. Vendéglősről, ki hideg és meleg étkekkel, sör- és borral szolgál; valamint czukrászatról gondoskodva van. Kedvezőtlen idő esetén a mulatság 14-én (vasárnap) fog ugyanezen helyen megtartatni.

komor tájék, a szorongó érzés miatt, amely az utast kietlen vidékeken néha elfogja. Mintha minden közel volna a végéhez; az élet, az egész világ. Hirtelen eszünkbe jut az élet borzasztó nyomorúsága; mindennek a semmisége, a szív magányossága.

Az öreg asszony odaült mellém azzal a kíváncsisággal, amely alapjában véve minden lélekben ott lappang.

— Franciaországból jön? — kérdezte.

— Igen. Kedvtelésből utazom.

— Bizonyosan Párisból való?

— Nem. Nancyból.

Mintha valami különös izgatottság lepte volna meg. Halk hangon ismételte:

— Ön Nancyból való?

A ferje jelent meg most az ajtóban, érzéketlenül, mint a süketek. Az asszony folytatta:

— Nem tesz semmit, nem hall. Aztán néhány másodperc múlva: — hiszen akkor ismerős Nancyban?

— Igen, csaknem mindenkit ismerek.

— A Sainte-Allace-családot is?

— Igen, nagyon jól, apámnak barátai voltak.

— Hogy hívják őt?

Megmondtam a nevemet. Rám nézett, aztán azzal a halk hanggal, amely emlékeket ébreszt, így szólt:

— Igen, igen, még jól emlékszem. Brismarékiból mi lett?

— Már mind meghaltak.

— Ah! Hát Lermontékat ismerte-e?

— Igen, az utolsó a tábornok.

— Igen, Henri de Lermont. Az a testvérem.

Meglepetésemben tágra nyílt szemmel néztem rá. És hirtelen visszaemlékeztem valamire.

— **Halálozás.** Pap János aranyosszentmihályi gör. kath. lelkész július 31-én elhunyt. A megboldogult családja következő gyászjelentést adta ki:

Alólirottak a szív legmélyebb fájdalommal tudatják, hogy a szerető férj, apa, fia, testvér és rokon Pap János aranyosszentmihályi gör. kath. lelkész életének 52-ik évében, áldozásának és boldog házasságának 25-ik évében f. évi július hó 31-én d. e. 9 órakor Szamosújvárt Külmező-utca 2. sz. alatt rövid szenvedés után megszűnt élni. Hült tetemei augusztus hó 2-án d. e. 9 órakor Szamosújvárnémetibe, szülőhelyére fognak szállíttatni és ott örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szent miseáldozat f. év augusztus hó 3-án d. e. 8 órakor fog a szamosújvárnémetii gör. kath. templomban megtartatni, mely mindkét végtisztességre a résztvevők szomorúan meghívottnak. Béke lengjen porai felett! Szamosújvár, 1904 július hó 31-én. Özv. Pap Jánosné szül. Anka Juliánna, mint bánatos neje. Valér, Pompej, János, gyermekei. Özv. Buxbaum Jánosné mint édes anyja. Özv. Anka Györgyné, mint anyósa. Juliánna, Zsuzsa, Gergely, testvérei.

— **A tűzoltók táncmulatsága.** A szolnok-doboka vármegyei tűzoltó-szövetségnek Désen, augusztus hó 14-én tartandó közgyűlése alkalmából a dési önkéntes tűzoltó-egylet a Bánffy-sétán, kedvezőtlen idő esetén a vármegyei ház disztermében zártkörű nyári táncmulatságot rendez. A befolyó tiszta jövedelem az egyenruházat beszerzésére fog fordíttatni. Szünetek alatt a polgári fuvó zenekar hangversenyt tart. Elnök: Bándy György, alispán; alelnök: Placintár Ödön, vármegyei főjegyző; Varga Márton parancsnok, Léner János pénztárnok, Scheer Antal alparancsnok, Basa János és Szőke József ellenőrök. A rendező bizottság élén elnök Scheer Antal, alelnök Olasz József áll.

— **Szövetkezeti ügyek.** A dési ipari hitel-szövetkezet július 28-án tartotta meg a közgyűlés óta első igazgatósági ülését. A gyűlésen számos fontos ügyet intéztek el. A cipész-szakcsoport működésének intenzívebbé tétele céljából újabb államsegély kieszközölése vált szükségessé, melyre a munkálatok megkezdetnek. Megalakítják a fazakas és építő ipari szakosztályokat. A gyűlésnek egy igen fontos tárgyat képezte az eddigi ügyvezető-igazgatónak dr. Horváth Árpád főispáni titkárnak lemondása, kit magánviszonyaiban beállott változások, illetve állandó és bökös elfoglaltsága késztetett megválni a szövetkezettől, melynek megalakulása óta egyik vezermunkása, lakadatlan erejű tisztviselője volt. Dr. Horváthnak úgy az ügyvezető-igazgatói, mint az igazgatóság-beli tagsági helyéről szóló lemondását az igazgatóság sajnálattal fogadta s azon érdemek elismerésül, melyet a szövetkezet körül szerzett, jegyzőkönyvi elismerést szavazott neki s köszönetet mondott fáradozásáért. Helyét az igazgatóság nem töltötte be, hanem ügyvezető-könyvelőnek Friedländer Gyulát e kiváló kereskedelmi szakembert választották meg, ki működését már megkezdte.

— **Honvédelem Dásaknán.** Dásaknán a nemzetiségektől sűrűn tarkított szolnok-dobokavármegyei bányavárosban hazafias mozgalmat indított Wiesner Adolf bányanagy. A mozgalomnak az a célja, hogy emlékoszloppal jelölje meg azt a helyet, hol több 1848—49-es szabadságharcos nyugszik. A mozgalmat eddig is szép siker koronázta, a mi főként az erős magyarságu, hazafias buzgalmu Wiesner Adolf bányanagynak köszönhető, ki a román nemzetiségekkel szemben tanúsított tapintat mellett, oly sokat tett eddig is a kis bányavárosban a magyarság erősödésére és terjedésére. Az emlékoszlop alapja a folyó gyűtésekkel szépen növekedik. A szükséges összeg kikerítésére pedig augusztus 13-án táncmulatság lesz Dásaknán, melynek tiszta jövedelmét az emlékalaphoz csatolják. Az emlékoszlop ünnepies leleplezése — a szolnok-dobokavármegyei központi honvédegylet közreműködésével — előreláthatólag még az ősz folyamán megtörténik.

— **Új bank Szamosújvárt.** Szamosújvár város és vidéke hitelügyeinek kielégítése szempontjából ezelőtt 2 hónappal kereskedői körök egy új bank alapításának eszméjét vetették föl. Az alapítók az új részvénytársaságot 300,000 kor. részvénytőkével contemplanták megalapítandónak. Az új bank alapításának eszméjét széles körben csakhamar felkarolták, úgy hogy az aláírási tervezet kibocsátása után egy pár nappal már túljegyzést tartva, az aláírásokat az alapítók beszüntették. A részvények nagyjából Szamosújvárt helyeztettek el. Az új bank, mely „Szamosújvári Kereskedelmi Bank részvénytársaság”-ként vette fel, alakuló közgyűlését július hó 31-én tartotta.

Igazgatósági elnök Bárány Lukács kanonok, plébános, vezérigazgató Temesváry Béla lett.

— **Öngyilkos gazdatiszt.** Ditrich János, br. Bánffy Albert választói uradalmának gazdatisztje múlt hó 27-én megmérgezte magát és meghalt. Ditrich pontos és a gazdaság minden ágában nagy jártassággal bíró ember volt. Végzetes tetének okául családi bajokat emlegetnek, melyek az utóbbi időben nagyon elkeserítették, míg július 27-én a duvadak pusztítására használt strichnin-nel megmérgezte magát és rövid kiulodás után meghalt.

— **Gazdák figyelmébe.** A sertésvésznek Ausztriába történt behurcolása miatt a sertéseknek Ausztriába való behozatala jelenleg a következő megyebeli területekről tilos: Szolnok-Doboka-vármegye dési, kékési és szamosújvári járásából, valamint Dész és Szamosújvár r. t. városokból.

— **Verzereskul püspök szobra Szamosújvárt.** Kiss György budapesti szobrász-művész e héten Szamosújvárt járt. Látogatást tett Bárány Lukács kanonok-plébánosnál, kivel hosszabban tárgyalt a felállítandó Verzereskul püspök szobrának kivitele tárgyában. Kiss György a Verzereskul szobrot — eltérőleg az eddigi kombinációktól nem a főter közepén, hanem a szobor méreteit figyelembe véve, a templom főbejáratától 20 méter távolságra veli felállítandónak, mert nézete szerint — a főter közepén, minden háttér nélkül, annak művészi hatása elveszne. Az egész mű 5 méter magas lenne, az alak 2½ méter és a talapzat is szinten 2½ méter magasságot tenne ki. Azt hisszük, hogy a megvalósítástól már nem hosszú idő választ el, ismerve a szobor-bizottság lelkes működését, a kivitelt soká már nem késztetik. Ha a kivitelt Kiss György művészre bízatik, ez is csak nyereség lenne a városra, szám-talan remek munkán kívül az ő művészi képes-seget dicséri a pécsi Szepesi püspök emlékműve is, mely egyike az ország legsikerültebb és legtöbb művészi értékkel bíró szoborműveinek.

— **Hadbírójelöltek felvétele.** A közös hadsereg hadbíró-ságánál olyanok részére, akik hadbíró-sági gyakorlatra kívánnak bevonulni, a hadügyminiszter által közzétett pályázat alapján évi ezer kétszáz koronából álló és évi négy-száz korona pótlékkal egybekötött segítődíjakat adományoznak. A hadbíró-sági gyakorlatra oly tényleges szolgál-tatban, vagy azon kívül álló katonákat bocsátanak, kik tényleges szolgálati kötelezettségüknek eleget tettek, katonai szolgálatra alkalmasak és a bírói, illetve Magyaror-szágon a jogtudományi államvizsgálat letételéről bizonyít-ványt tudnak felmutatni. A kérvények a közös hadügymi-nisztériumhoz intézendők és szolgálati uton nyújtandók be. A hadügyminiszter azt óhajtja, hogy elegendő számú, a magyar nyelvet tökéletesen bíró hadbíró-jelöltet képezzen ki, annál is inkább, mert a magyar delegációknak 1904. évi határozata a magyar nyelvet bíró hadbírók szaporít-ását a hadügyminiszter figyelmébe ajánlotta. A vallás-és közoktatási minisztérium közli az érdekelt főiskolákkal, hogy hadbíró-jelöltek olyanok is felvételnek, akik egyéb előfelteleknek megfelelnek ugyan, a közös hadsereg szol-gálati nyelvén azonban nincsenek teljesen birtokában, mégis feltételezhető róluk, hogy e nyelvet gyakorlatok fo-lyamán teljesen el fogják sajátítani. Az állásokra az idén nem hirdetnek általános pályázatot, mert csak a magyar nyelvet teljesen bíró hadbíró-jelöltek felvételét tervezik. Az illetőknek szolgálatba lépésük után az ezerekszáz ko-ronából és négyszáz korona pótlékból álló segítődíjat azon-nal folyósítják.

— **Egy titokzatos idegen.** Sok viszontagság után jutott el Szamosújvárra egy örményországi illetőségű mechanikus, aki most az erdélyi örmé-nyek metropolisában pár napra kikötött s Dé en is járt. Aghamamian D. a neve, foglalkozására nézve mechanikus, állandó tartózkodási helye Páris. Innen indult el négy hét előtt Konstanti-nápolyba, midőn arról értesült, hogy a török rend-őrség keresi. Kutattak is utána, de akkor már késő volt, mert a megrémült mechanikus, aki különben a forradalmi örmény komité elveit vallja, éjjel nappal bujdosott, amíg szerencsésen Triesztig eljutott. Triesztból Bécsbe ment s mi-után pénz nélkül utazott, honfitársai segélyezé-sére volt utalva. Bécsből ajánló levelekkel Szam-osújvárra irányították, abban bizva, hogy az örmény metropolisban kaphat annyi pénzbeli segítséget, a mennyi szükséges arra, hogy útját Párisba megtehesse. Szamosújvárt azonban meg-lehető hidegséggel fogadták a messze földről érkező jövevényt. A Pápázian Lukács arabiai lovag sérthetőségai sok embert elkeserítettek s az ebből támadt hangulatot az új jövevény-nyel is éreztették, akit ez a nem remélt fogadtatás meg-lehetősen lehűtött. Azért akadt mégis néhány ada-kozó ember, akik elláttak annyi pénzzel, hogy út-ját tovább folytathassa. A menekült örmény kü-lönben negyven éves, beszél és ír örményül, fran-cziául, angolul, olaszul, törökül, arabul és oroszul. Valóságos nyelvész, aki tíz napi magyarországi tartózkodása alatt megtanult vagy kétszáz magyar szót s ezzel a kis szókészlettel iparkodik elpa-naszolni most a bajokat, melyeken bujdosása óta keresztül ment.

— **Villámsújtott kis leány.** Szombaton július hó 30-án nagy vihar dühöngött Bonczhida község fölött. A hatalmas záport dörgés és villámlás előzte meg. Szilágyi Juliska 12 éves kis leányt szülei, látván

a közelgő vihart, kiküldték a falu szélére, hogy az ott legelő marhákat hajtsa haza. A bátor kis leány neki vágott nagy dörgés és villámlás között a zuhogó zápornak. A vihar elmúltával a mezőre menő emberek rátaláltak a kis Szilágyi Juliska holttestére. A nagy viharban a villám agyonsuj-totta.

— **Az iparos fegyelmi joga.** Zemplénnvármegye alispánja, mint másodfoku iparhatóság egy cipésmestert 40 korona pénzbüntetésre, illetve megfelelő elzárásra ítelt, mert tanonczát tetteleg bántalmazta. A mester ez ítélet ellen a kereske-delmi miniszterhez felebbezett, aki megváltoztatta az alispán határozatát s a mestert a terhére rótt kihágás alól felmentette, kimondván, hogy a pa-naszlott munkaadó a tanonczával szemben nem lépte túl a házi fegyelem jogát.

— **Állategészségügyünk.** Takonykór és bőr-féreg dési j. Bacza 1 m.; Dész. Ragadós száj- és körömfájás: kékési j. Buza 10 u., Melegföldvár 4 u., Noszoly. Rúhkór: csákgorbói j. Szurdok ló, magyarláposi j. Dánpataka 2 u. ló; nagyilondai j. Letka ló. Sertésvész: bethleni j. Ispánmező, Nagydebrek 8 u. csákgorbói j. Aszó 4 u., Csáki-gorbó; dési j. Dészakna 3 u., Gáncs 9 u., Kapjon 4 u., Kissomkút 4 u., Szentbenedek 1 t.; kékési j. Százmáté 6 u., Szépenverüszentmárton 6 u.; magyarláposi j. Domokos 4 u., Láposdebrek u., Magyarlápos 5 u., Oláhláposbánya 5 u.; nagy-ilondai j. Tókepataka 1 t.; szamosújvári j. Mikola Dész 7 u.

— **Méhészeti előadások.** A gazdaközönség tudomásra hozzuk, hogy Nagy János méhtenyész-tési szaktanár augusztus hó 19-én d. e. Széken, az állami iskola méhesén; 21-én d. e. Sósmezőn, Betegh Gerő birtokos ur méhtelepén és 22-én d. u. Galgón, a gazdasági ismételő iskolánál gyakor-latú előadást fog tartani.

— **Nyári táncmulatság.** A szamosvölgyi vasút műhelymunkásai 1904. évi július hó 31-én a létesítendő saját zenekara javára, a Bánffy-sétán zártkörű nyári táncmulatságot rendez-tek. A mulatság igen jól sikerült.

— **Nagy fatelep a borgói havasokban.** A borgóvölgyi községek tulajdonát képező, állami kezelés alatt álló s a borgói havasokhoz tartozó dornavölgyi erdőségeket kihasználás céljából a Neurberger-testvérek jászberényi cége vette ki, mely a bukovinai határmenti erdőségekben nagy-szabású fűrésztelepet létesít s a munkálatokat még az év folyamán megkezdí. Minthogy a czég kizárólag csak magyarországi munkásokat alkal-maz, e több ezer holdnyi terület kihasználása a vidékre nézve nagy nemzetgazdasági fontossággal bír.

— **Felvétel építő ipari iskolába.** A budapesti m. kir. állami felső építő-iskola igazgatósága (Budapest, VII. ker. Csömöri-ut 74. sz.) értesíti azon szülőket, a kik fiaikat a jövő 1904—1905. iskolai évre az intézet rendes szakosztálya első évfolyamára akarják felvételni, hogy az intézet tanulmányi beosztása az ezentúl felveendő tanulók részére keresked. m. kir. miniszter úr ónagymél-tósága elhatározásából módosítást szenvedett. A tanulmányi idő ugyanis eddig hat egymásután következő félévből állott, a jövő iskolai évtől kezdve az ezután felveendő tanulók részére az első félév november hó elején kezdődik s márczius végéig tart, április hó elejétől augusztus hó vé-géig a tanulók a gyakorlatban tartoznak működni, a második és a következő félévek a rendes isko-lai beosztás szerint követik egymást, az utolsó félév január 31-én végződik.

A tanítás anyaga s a végbizonyítványok által elérhető jogok és kedvezmények nem változnak.

A végzett tanulók ugyanis 3 évi utólagos gyakorlat mellett kőműves, kőfaragó, vagy ácsmesterek lehetnek, jelentkezhetnek építőmesteri vizsgálatra. A végbizonyítvány alapján egy éves önkéntesek lehetnek, felvételnek a posta- és tá- virdatiszti s a vasúti tisztí tanfolyamra, végre jogosítva vannak mindazon hivatalos állásokra, a melyek betöltésénél érettségi bizonyítvány kíván-tatik. A felvétel az I. évfolyamra a 1904—1905. évre átmeneti intézkedés gyanánt szept. 1—5-ig tart, a felvétel után a tanulók tartoznak vissza-menni a gyakorlatba s csak november 1—3-án iratkozhatnak be véglegesen, a mikor legalább 4 havi építő gyakorlati működést tartoznak igazolni. Felvételnek azok a tanulók is, kik csak november 1—3-án jelentkeznek, ha 4 havi gyakorlatot tud-nak igazolni s a felvételi feltételeknek megfelelnek.

A felvételhez szükséges:

1. Keresztlevél, vagy születési bizonyítvány.
2. Legalább négy középiskolai (gimn., polg., vagy reálisk.) osztályról szóló bizonyítvány.
3. A szeptemberben való jelentkezésnél lega-lább 2 havi, a november 1-én való jelentkezésnél pedig 4 havi gyakorlat.

Az intézet magasabb évfolyamaira való fel-vétel a régibb eljárás szerint történik. Az igaz-gatóság.

NYILT-TÉR.

Dunky fivérek

kolozsvári cs. és kir. udvari fényképészek

a felső-sétatéren levő műtermőkben
Désen

1904. évi augusztus hó 7 és 8-án

fényképfelvételeket eszközölnek.

Kiadja a szerkesztőség.

HIRDETÉSEK.

Désen, a Kodori-völgyben

a 39. számú telek

két lakóházzal, kerttel, erdőrésszel
és kőbányával

2-3

= eladó. =

Ertekezhetni ott helyt a tulajdonossal.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Hirdetmény.

Alólírt felegregyi és szentpéterfalvi tago-
sitott birtokomat

5—6 évre bérbeadni

szándékozom.

Áll: 324 hold szántó, kaszáló, irtvány
és legelőföldből és 210 hold erdőből, tar-
tozván hozzá egy egész és két fél vízi lisztelő,
illetve egy fél olajütő-malom.Felegregy (Szilágymegyében), 1904. év
július hó 29-én.

1-2

Fülöp Phaebus.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Hirdetmény.

1. A gyulafehérvári cs. és kir. katonai élel-
mezési raktár a várban, 1904. évi szeptember és
november havában 300—300 métermázsza rozsot
és 300—300 métermázsza zabot, azután 1904. évi
október havában 400 métermázsza rozsot és 430
métermázsza zabot vásárol földbirtokosoktól és
azok szövetkezeteitől.2. A 956. számú és Gyulafehérvárt július hó
25-én keltezett részletesebb hirdetmény határoz-
mányai ezen vásárolásnál teljes érvénnyel bírnak3. Gabona az előírt minőségben 1904. évi
szeptember hó 1-től kezdve, tetszés szerinti meny-
nyiségben ajánlható.4. Részletes szóbeli utasításokat a gabona
minőségéről és az átvételi módozatokról az élel-
mezési raktár hétköznapon a hivatalos órák alatt
delelőtti 8—12 óráig bárkinek szívesen ad.

Gyulafehérvárt, 1904. évi július hó 25-én.

A gyulafehérvári cs. és kir.
katonai élelmezési raktártól.

Sz. 551—904.

Árverési hirdetmény.

Alulírott község előjárósága közhirre
teszi, hogy Feketelakon folyó év július hó 10-én
bitang állapotban felfogott, 4—5 évesnek
látszó fekete kanczaló az 1894. évi XII.
t.-cz. végrehajtási utasítás 107. §-a értelmé-
ben 1904. év augusztus hó 13-án d. e. 10
órákor Feketelakon a községi bíró házában
készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérő-
nek nyilvános árverés után el fog adatni.A község előjáróságtól Feketelak, 1904
július hó 23-án.Ercsey László,
körjegyző.Kis Ferencz,
községi bíró.

Szám 283—1903.

Árlejtési hirdetmény.

A m. kir. földmívelésügyi miniszter úr
rendeletére a sepsiszentgyörgyi m. kir. áll.
méntelep homoródi, sepsiszentgyörgyi, dési
osztályainál elhelyezett katonai legénység és
ménállomány részére 1904. év november hó
1-től 1905. év október hó végéig szükség-
lendő takarmány és egyéb cikkek biztosí-
tására a fenti méntelep számvevő irodájá-
ban folyó év augusztus hó 10-én d. e. 9
órákor írásbeli zárt ajánlati tárgyalás fog
tartatni.A szállítási feltételek úgy az alulírott
méntelep parancsnokságnál, mint az egyes
teleposztályoknál megtekinthetők.A takarmány szükségletre megjegyez-
tetik, hogy a termelők nemcsak az egész
mennyiségre, hanem 100 métermázsára is
tehetnek ajánlatot.

Egyenlő ajánlatok esetén a gazdák és

gazdasági szövetkezetek előnyben része-
sülnek.A további tudnivalókra nézve, valamint
az ajánlatok szerkesztésére vonatkozólag fel-
hívatik az érdekeltek figyelme a hatósági-
lag kifüggesztett árlejtési hirdetményekben
foglalt mintára.Sepsiszentgyörgy, 1904. évi július hó
25-én.A sepsiszentgyörgyi m. kir.
áll. méntelep parancsnoksága.

2—2

Sz. 247—1904 végrh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi
LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirre
teszi, hogy a csákgorbói kir. járásbíró 1904.
évi V. 204/2. számú végzése következtében Dr.
Tamás Simon hidalmási ügyvéd által képviselt Báre
Zahariáné javára, Moldován Szuszána és társa ellen
36 kor. s járulékaik erejéig 1904. évi június hó
23-án fogauatosított kielégítési végrehajtás után
lefoglalt és 840 kor. becsült következő ingóságok,
u. m.: szarvasmarhák nyilvános árverésen el-
adtnak.Mely árverésnek a csákgorbói kir. j. bíróság
1904. évi V. 204/3. sz. végzése folytán 36 kor.
tőkekövetelés, és eddig összesen 62 kor. 20
fillérben bíróság már megállapított költségek ere-
jeig is Hosszumezőn, a helyszínen leendő megtartá-
sára 1904. évi augusztus hó 11-ik napjának d. e. 8
órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szán-
dekozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy
az érintett ingóságok az 1881. évi LX. tör-
vényezikk 107. és 108. §-a értelmében készpénz-
fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség ese-
tén becsáron alul is el fognak adatni.A mennyiben az elárverezendő ingóságokat
mások is le- és felúlfoglaltatták s azokra kielé-
gítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881.
évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezek javára is
elrendeltetik.Kelt Csákgorbón, 1904. évi június hó 7-ik
napján.Roska János,
kir. bírósági végrehajtó.FÜRDŐIDÉNY MEGNYITÁS
a sztojcai gyógyfürdőben június hó 15-én.

Fürdőidény június hó 15-től szeptember hó 15-éig.

Június 15-től július 1-ig, augusztus 25-től szeptem-
ber 15-ig a szobaárakból 30% engedmény adatik.Sztojkafürdő idegbajosok és üdülők részére legalkalmasabb klimatikus gyógyhely, fenyves
erdőkkel borított hegyekkel körülvéve. — 360 m. magasságban a tenger színe fölött. —
A sztojcai gyógyforrás lugos sós ásványvize orvosi tekintélyek állítása szerint, kitűnő
hatású gyógyviz és mint közkedvelt természetes ásványvíz országszerte ismeretes.Csodahatásu mindennemű gyomorbajoknál! — Czukorbetegségeknek! spe-
ciális gyógyszer! — Női bajoknál a sztojcai ásványvíz páratlan!GYÓGYTÉNYEZŐK: fürdő-, ivó-, belélegző-gyógymód. Van hidegvízgyógyintézet és savó-
kura. A sztojcai ásványvíz, mint élvezeti ital borral és gyümölcszörppel vegyítve, igen kel-
lemes és egészséges. — A vendéglő kezelését egy jóhírnevű vendéglős vette át. — Ki-
tűnő magyar és francia konyháját személyes felügyelete alatt fogja vezetni; valamint a
betegek részére a fürdőorvos-rendelete szerint, külön gondnal, gyógymód szerinti ételeket
készít. — Gondoskodva van valódi, tisztán kezelt borokról. Az étel és italneműek ára
és jó minőségére felügyel, valamint kívánatra bővebb felvilágosítással szolgál s fürdő-
prospektust díjmentesen küld aSztojcai gyógyfürdő és ásványvíz bérletigazgatósága Sztojván, (Szolnokdobokamegye)
Vasutállomás: Dés—Galgó (Szolnok-Dobokavármegye). Nagy-Bánya (Szatmármegye).
Posta: Sztojka-fürdő.

Kitűnő minőségű és legmagasabb szilárdságu Portland-Cementet ajánl olcsó áron a

Brassói Portland-Cement-Gyár

BRASSÓBAN.

Désen kapható: BRUGOVITZ JÓZSEF fűszerkereskedésében.

14—30

Nyomatott Demeter és Kiss könyvnyomdájában, Dés 1904.